

ΕΤΟΣ 65ον

22 Ιανουαρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 4 (3321)

ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΟΙΜΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Πολύ σπουδαία, αγαπητοί μου αδελφοί, ή σημερινή αποστολική περικοπή από την πρώτη προς Τιμόθεο έπιστολή του αποστόλου Παύλου, διότι, μέσω του παραλήπτη, αυτές οι σημαντικές οδηγίες του προς τον νεοχειροτονηθέντα νεαρό επίσκοπο Τιμόθεο για τό ποιμαντικό του έργο στην Ξεφεσο αποτελούν ασφαλείς οδηγούς πλεύσης προς έμας, ποιμένες, αλλά και ποιμαινομένους των έσχάτων καιρών.

Λόγος πέρα ως πέρα αληθινός

Ό λόγος του Θεού είναι μάχαιρα του Πνεύματος. Ανακρίνει τά αδηλα και τά κρύφια των καρδιών μας, μάς «ντύνει» μέ άμφια πνευματικά και κατανοούμε τά κεκρυμμένα μέσα στην Άγία Γραφή, αλλά και έντός του έαυτού μας. Ανακαλύπτουμε την Άγία Γραφή στον έαυτό μας. Αυτή ή «ανάγνωση» γίνεται μέ τά μάτια των Πατέρων μας, μέσα στην Έκκλησία. Ξ Ετσι και ό Τιμόθεος παίρνει κατευθυντήριες γραμμές από τον πνευματικό του πατέρα Παύλο, για τό πώς πρέπει να πορευθεί. Του υπογραμμίζει ότι ό λόγος του Θεού είναι άψευδής, είναι ό,τι χρειάζονται σήμερα οι άνθρωποι, γι' αυτό και αξίζει να τον αποδεχθούμε και υποδεχθούμε όλοι μας μέσα στις καρδιές μας. Απόδειξη μάλιστα της πίστης μας στον λόγο του Θεού, λείει ό Παύλος, είναι ότι υπομένουμε όνειδισμούς, βάσανα, θλίψεις. Τίς περιπέτειές μας όμως αυτές τίς υπερβαίνουμε, επειδή ελπίζουμε βάσιμα στον Χριστό, πού είναι Σωτήρας όλων των ανθρώπων, έφόσον θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν και να έλθουν σε επίγνωση της αλήθειας. Ιδιαίτερα όμως έχει ύπ' όψη του εκείνους πού προσπαθούν να τον πιστεύουν μέ τον λόγο και μέ τά έργα τους. Αληθινώς, ποιός ό λόγος να τά υπομένουμε όλ' αυτά, αναρωτιέται αληθινά ό Άπόστολος, αν στό τέλος δέν υπάρχει ή σωτηρία, δηλαδή ή ανάσταση των πιστών μαζί μέ τον Χριστό και μέσα στον Χριστό; Τότε θα ήταν «ματαιά», «κενή» ή πίστη μας, τονίζει ό ίδιος (Α΄ Κορ. ιε΄ 14,15,17). Αυτά πρέπει να τά πα-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15)

«Τύπος γίνου τῶν πιστῶν»

Τέκνον Τιμόθεε, πιστός ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασθε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

ραγγέλη καὶ νὰ τὰ διδάσκει στοὺς ἀνθρώπους, τονίζει στὸν Τιμόθεο. Ἀνάγκη, ὡστόσο, παραγγέληματος καὶ διδασκαλίας ἔχουν ὅλοι: καὶ οἱ «ἐν γνώσει» ἀμαρτάνοντες, ἀλλὰ καὶ ὅσοι «ἐν ἀγνοίᾳ» τοὺς σφάλλουν, δηλαδὴ ὅλοι μας, ἐφόσον περιπίπτουμε πότε σὴν μιὰ, πότε σὴν ἄλληλῃ κατάστασι.

Εἰδικότερες ὁδηγίες

Ὁ Τιμόθεος, ἂν καὶ νεότατος κλήθηκε στό ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα, δέχεται παραγγέλημα ἀπὸ τὸν Παῦλο, κανεὶς νὰ μὴν τὸν καταφρονεῖ λόγῳ τῆς νεότητός του. Λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ ἐπιστολῆς διαβάζονταν σὶς ἐκκλησίες, τὸ παραγγέλημα αὐτὸ τὸ ἄκουσε σίγουρα καὶ ἡ σύναξι τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας τῶν Ἐφεσίων. Τοῦ παραγγέληται ἐπίσης νὰ ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα στοὺς πιστοὺς, δηλαδὴ πρότυπο, ἀρχέτυπο, ὑγιαίνουσας διδασκαλίας, σωστῆς πίστεως, ἐνάρετης ζωῆς. Ὁ λόγος του νὰ φανερώνη τὴν ἀλήθεια, τὸν Χριστό. Ἡ συμπεριφορὰ του νὰ ἀποτελεῖ ἐνσάρκωσι τοῦ Εὐαγγελίου, τήρησι τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἀξιομίμητη ὑπογράμμισι καὶ ζωντανὸ ὑπομνηματισμὸ τῶν ἀληθειῶν τοῦ Χριστοῦ. Μέσα του οἱ πιστοὶ νὰ ἀνακαλύπτουν τὸ Ἔνα ἀρχέτυπο, Αὐτὸν πού ἀναζητοῦν, τὸν Χριστό. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ διδασκαλία του ὀφείλει νὰ εἶναι ἀνόθευτη. Στὴν πρὸς ὅλους ἀνυπόκριτη ἀγάπη του, ὅλοι νὰ ξεδιψοῦν, ἀφοῦ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πού τοὺς παρέχει, εἶναι ζωντανὸ νερό πού ξεδιψαίει μιὰ γιὰ πάντα τοὺς ταλαιπωροὺς καὶ βασανισμένους ὅπου γῆς. Ἡ πνευματικὴ του ζωὴ νὰ εἶναι φανέρωσι τῆς ὑψηλῆς πνευματικῆς του κατάστασι πού θὰ «πληροφορεῖ» τοὺς πιστοὺς. Ἡ πίστις του, ἀποτέλεσμα ζωντανῶν βιωμάτων, εὐλογημένων στήν πορεία του ἀναστροφῶν καὶ σωστοῦ βίου, νὰ μεταλαμπαδεύεται στό ποίμνιό του. Βασικὸς συντελεστής ὄλων αὐτῶν τῶν παραγγελημάτων καὶ προϋποθέσεων τῆς σωστῆς διαποίμανσις τῶν ψυχῶν, ἀποτελεῖ ὁ αἰματηρὸς ἀγῶνας γιὰ τήρησι καθαρότητι στήν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα, ἐάν εἶναι δυνατὸ, ὅπως τὰ παραλάβαμε κατὰ τὸ Βάπτισμά μας.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τιμόθεε, ἀξιόπιστα εἶναι τὰ λόγια αὐτά καί ἄξια πλήρους ἀποδοχῆς. Διά τοῦτο καί κοπιᾶζομεν καί ὀνειδιζόμεθα, διότι ἔχομεν τήν ἐλπίδα μας εἰς Θεόν ζωντανόν, ὁ ὁποῖος εἶναι Σωτήρ ὄλων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα τῶν πιστῶν. Αὐτά νά παραγγέλλῃς καί νά διδάσκῃς. Ἄς μή σέ καταφρονῇ κανεῖς ἐπειδή εἶσαι νέος, ἀλλά γίνου παράδειγμα διά τοὺς πιστοὺς, εἰς τὴν ὁμιλίαν, εἰς τὴν συμπεριφορὰν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν ἀγνότητα. Ἔως οὗτο ἔλθω προσπλώσου εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὸ κήρυγμα, τὴν διδασκαλίαν. Μὴ παραμελῇς τὸ χάρισμα πού εἶναι μέσα σου, καί σοῦ ἐδόθηκε διά προφητείας ὅταν τὸ πρεσβυτέριον σοῦ ἐπέθεσε τὰ χέρια. Αὐτά νά μελετᾷς, μέ αὐτά νά ζῆς διά νά εἶναι φανερὴ ἡ πρόδοός σου εἰς ὅλους.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἦ Οχι μόνον οἱ ποιμένες, ἀλλῆ καί οἱ πιστοί, τὰ λαϊκά μέλη τῆς Ἐκκλησίας ὀφείλουν νά ἀγωνίζονται τόν καλὸ ἀγώνα, ὥστε ἡ πίστη τους στὸν Χριστὸ νά φανερώνεται στὰ ἔργα τους. Νά ἀποτελοῦν κατ' ἀναλογία πρὸς τοὺς ποιμένες τους κάτοπτρα πού θά ἀντανακλιοῦν τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς διδασκαλίας τῶν ποιμένων τους.

Διάδοχοι τῶν ἀποστόλων

Συμβουλεῖτε ἐπίσης τὸν Τιμόθεο ὁ Παῦλος νά ἐνθυμεῖται τὸ γεγονός τῆς χειροτονίας του. Νά καλλιιεργεῖ, ὥστε νά αὐξήσῃ τὸ χάρισμα πού τοῦ δόθηκε μέ ὑπόδειξη προφητικῆ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί κατόπιν μέ ἐπίθεση τῶν χειρῶν τοῦ Ἱερατείου. Δέν εἶναι ἄρκετό τὸ ὅτι ἀπλῶς χειροτονήθηκε, ἀλλῆ πρέπει νά ἀποτελεῖ μαρτυρία Χριστοῦ. Νά εἶναι καί θρόνου διάδοχος, ἀλλῆ καί τρόπων μέτοχος. Ἦ Οχι ἀπλῶς ἓνας καινούργιος κρίκος στὴν ἀλυσίδα τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς, ἀλλῆ ἐπίσκοπος πού νά ἔχει αἴσθησι τῆς φλόγας τῆς προσωπικῆς του Πεντηκοστῆς πού κατὰ τὴ χειροτονία του τὸν ἐπισκίασε, ὥστε συνεχῶς νά ἀποτελεῖ καί νά γίνεται σκεῦος εὐχρηστο τοῦ Θεοῦ, κατάλληλο γιὰ τὴ διακονία πού τοῦ ἀνατίθεται.

Ἦ Ὁ σκοπὸς ὄλων τῶν χαρισμάτων μέ τὰ ὁποῖα μᾶς ἔχει κοσμήσει ὁ Κύριος, ἀδελφοί μου, δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸ νά δοξάζεται ὁ Θεὸς μεταξύ μας καί σέ ὅλη τὴν οἰκουμένη, ἀλλῆ καί νά διακονεῖται «ἐν ἀγάπῃ» ὁ πλησίον μας, ὥστε μέσα ἀπὸ μιά τέτοια ἀναστάσιμη καί φωτεινὴ μαρτυρία νά δοξάζουν τὸν οὐράνιο Πατέρα καί ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φαίνεται νά στέκουν μακριὰ μας, ἀλλῆ πού περιμένουν τὸ παράδειγμά μας γιὰ νά εἰσέλθουν κι αὐτοί στὴ χαρὰ τοῦ Κυρίου τους, τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

22 Ιανουαρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ
Τιμοθέου ἀποστόλου († 96), Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 628).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Ιανουαρίου, ΙΖ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 16 - ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιε΄ 21-28.

Νέα ἔκδοση ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Γένεσις - Ἔξοδος - Λευϊτικόν - Ἀριθμοί

**Δευτερονόμιο - Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ - Κριταί καί Ρούθ - Α΄ Βασιλειῶν
- Β΄ Βασιλειῶν - Γ΄ Βασιλειῶν (Κείμενο - Μετάφραση - Ἀνάλυση - Σχόλια)**

**ὑπό Ἱερεμίου Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως,
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.**

➔ Κυκλοφορήθηκε καί ὁ δέκατος τόμος: Γ΄ Βασιλειῶν

➔ Ἡ ἔκδοση τῆς σειρᾶς συνεχίζεται

Τό βιβλίον Γ΄ Βασιλειῶν μᾶς διηγεῖται τήν βασιλείαν τοῦ Σολομῶντος (962-952 π.Χ.), τήν διαίρεσιν τοῦ μεγάλου κράτους του σέ δύο μικρότερα κράτη (922 π.Χ.) καί τήν ἱστορίαν τῶν βασιλέων τῶν δύο αὐτῶν κρατῶν, τοῦ Ἰούδα καί τοῦ Ἰσραήλ, μέχρι τόν θάνατον τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ τοῦ βορείου βασιλείου (852 π.Χ.).

Στό Γ΄ Βασιλειῶν βλέπουμε ὅτι, λόγω τῆς ἰδανικῆς βασιλείας τοῦ Δαυίδ, ὁ ὁποῖος ἀκολούθησε πιστά τόν Κύριον, ἦλθε μία καταπληκτική εὐημερία στό βασίλειον, ὅχι μόνο κατά τήν δικήν του βασιλείαν, ἀλλά καί κατά τήν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ του Σολομῶντος. Τό Ἰσραηλιτικό βασίλειον τῶν δώδεκα φυλῶν ἐπί Σολομῶντος ὅχι μόνο ἔφθασε στήν μεγαλύτερην ἔκτασιν ἀπό ὅση εἶχε ποτέ (οὔτε στό μέλλον δέν ἔφθασε ποτέ σέ αὐτά τά ὄρια), ἀλλά καί ὁ πλοῦτος τοῦ βασιλέως καί ἡ εὐημερία τῶν κατοίκων του ξεπέρασε κάθε προηγούμενον καί ἔμεινε ἔκτοτε παροιμιώδης. Ποῦ ὀφείλοντο ὅλα αὐτά; Στό ὅτι οἱ ἄρχοντες του, Δαυίδ καί Σολομῶν, ἔμειναν πιστοί στόν Κύριον καί ὁ Κύριος τοῦς ἔδινε σοφίαν καί σύνεσιν στό βαρύντατον ἔργον τῆς διακυβέρνησιν τοῦ κράτους.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατον καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναόν Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖον φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξιν, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλον τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
